

mange alvorlige Mænds Instinkter — Professoren betvivlede ikke Harald Nielsens Alvor, men betonedede, at de samme Udtalelser kunde bruges som Argumentation for lavtliggende Betragtninger. Modstanden mod dette Lovforslag vilde blive haard, fordi det er revolutionært — det vil omstøde det tusindaarige Patriarkat. Men det var Kvinderne, der skulde bryde en Modstand, hvis reaktionære Ræsonnementer var velkendte, og ved Gennemførelsen af Lovforslaget sætte Prøvestenen paa deres politiske Brugbarhed.

Som man kundt vente af Formanden i Dansk Kvindesamfund, var hendes Indlæg i Diskussionen præget af taktisk Overlegenhed. Hun paaviste, at Ægteskabsloven paa intet Punkt fratager Mændene deres *Ret* men deres *Forret*. Iøvrigt vilde hun have anset det for utænkeligt, at en intelligent Mand kunde udtale saa raa og brutale Anskuelse, som Harald Nielsen havde fremsat.

Andre Talere tog Ordet i den fortsatte Diskussion, og forskellige Meninger fremkom. Men af de Indtryk, der lejrede sig i Tilhørernes Sind, gjorde det sig stærkest gældende, hvor besynderligt det er, at i en Opfattelse som den Harald Nielsenske maa denne Lov, der ifølge sine Principper anses for samfundsfarlig og nedbrydende, være sammensat af andre Ingredienser, end Love plejer at være, der kun faar Betydning for Overtrædere eller for dem, der skal beskyttes mod Overtrædelse. Banstraalen rettedes her mod hele Samfundet — Samfundet er kort sagt færdigt med den ny Lov.

Det var virkelig en vanskelig Opgave at fastholde sin Tillid til, at denne Lov har andre Loves Egenskaber, at den kun er til for de Ægtefæller, der ikke selv kan klare deres ægteskabelige Vanskeligheder og Uenighed. — For dem er den lagt til Rette for dem handler den saa retfærdigt, som det har været muligt at opstille de Udveje Loven viser, idet den vender sig lige til begge Ægtefæller og beskytter Børnene.

De ny Ægteskabslove er ikke gjort af mystiske, hidtil ukendte Ingredienser. Hvor der ingen Konflikt er, vil Loven være en Ting, man ikke mærker noget til; ogsaa i Fremtiden vil det være Ægtefællerne tilladt at opretholde, om de føler sig lykkeligst derved, et forhenet Patriarkat.

Under de ny Love, som under de gamle, kan der holdes Bryllup og Guldbryllup, uden at Mand og Hustru behøver nogensinde at have Følelsen af, at der er Fare for at løbe Panden mod Lov og Dom.

Men for de mange, der trænger til Beskyttelse, kan vi kun lykønske til det Øjeblik, da den affældige og ud-tjente Ægteskabslov, som i Øjeblikket er den raadende, kan gaa til Kaos, en Benævnelse brugt af en Borgmester i en af Kjellands Bøger for en Hylde i hans Kontor, hvor alt uheldeligt forsvinder.

Hvor forbitret en Modstander Magister Harald Nielsen er af de ny Ægteskabslove fremgaar af en Artikel, han den 7. April har skrevet i „København“, hvor denne Mand, der anses for at have sin Force i Logiken, bliver saa ulogisk, at han ud fra en Brochure om „Kvindernes Fødselspolitik“ gaar løs paa Fjenden, skønt han indrømmer, at Sigtet i den Reformpolitik, Brochuren hævder, praktisk set er et andet end Ægteskabslovgivningens.

„Det er Tonen, Møller,“ siger en ung Frue bebrejdende til sin Mand i et gammelt Skuespil, naar han slet ikke har sagt noget, men Fruen kun forudsætter, at han ikke deler hendes Mening.

„Det er Aanden,“ siger Magister Nielsen, naar der slet ikke er talt om Ægteskabslove men om „Kvindernes Fødselspolitik“.

Iøvrigt er det interessant at sammenligne denne Forbitrelse med Professor Oskar Johansens interessante Omtale af de samme Love. (Polt. 23. Marts).

Professor J. har Betæneligheder overfor enkelte Dele af Lovparagraferne, men med Hensyn til Forældreforholdet hedder det: „Det ny og udmærkede er navnlig den Maade, hvorpaa Hensynet til Børnene er sat øverst Der er i hele denne Ordning en Bøjelighed og Retfærdighed med Børnens Vel for Øje, som det vil være nyttigt at lovfæste.“

Lad saa være, at Professoren mener, at Kommissionens ideelt tænkte og fortrinligt gennemførte Forslag kan omtvists — han sætter paa de mangelfulde Punkter sin Tillid til Udviklingens Gang.

Hr. Professor Viggo Bentzon.

I Anledning af Ægteskabslovenes Forelæggelse i den danske Rigsdag i Dag sender Dansk Kvindeforening Dem sin ærbødige og taknemmelige Hilsen. Vi véd, at det skyldes ikke mindst Deres kloge Arbejde og Deres aldrig svigtende Retssans overfor Kvindernes berettigede Krav, at Forslagets Indhold er blevet saaledes, at danske Kvinder hilser det med Glæde og Haab.

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne.

Julie Arenhølt.

Billedet til rigsdagen

nærmer sig nu sin fuldendelse og vil inden denne måneds udgang blive skænket til rigsdagen. En gengivelse af det vil forhåbentlig fremkomme i næste nr. af Kvinden og samfundet.

Frøken Julie Laurberg og hr. kunstmaler Erik Struckmann har i høj grad ære af deres arbejde, og det bliver et smukt og smagfuldt minde om de mænd og kvinder, der i det nittende aarhundrede har båret kvindesagen frem.

Frk. Laurberg vil tage en gengivelse af billedet, som vil blive lavet dels til et mindeblad, der vil komme til at koste en krone, dels til et postkort til 25 øre, og begge dele vil blive solgte på d. K. s. fællesmøde for at dække udgifterne ved billedet.

Astrid Stampe Feddersen.

Sygeplejerske-Standen endnu en Gang.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel.)

Det har glædet mig, at vor nye Redaktør har Interesse for Sygeplejerskestanden, hvilket ses i Bladets Nr. 1, men da jeg haaber, at ogsaa unge Piger, som mulig sysler med Tanken om Uddannelse, læser det, er det for mig vigtigt, at de ikke paa Forhaand skræmmes af mørke Fremtidsudsigter. At Lønnen for Landsygeplejerskerne er forhistorisk er vist at se for